47 - وَعَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ
حُنَيْنٍ آثَرَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ نَاسًا فِي
الْقِسْمَةِ: فَأَعْطَى الأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ مِائَةً مِنَ الإِبِلِ،
وَأَعْطَى عُيَيْنَةَ بْنَ حِصْنٍ مِثْلَ ذَلِكَ، وَأَعْطَى نَاسًا مِنْ
أَشْرَافِ الْعَرَبِ وَآثَرَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْقِسْمَةِ. فَقَالَ
رَجُلٌ: وَاللهِ؛ إِنَّ هَذِهِ قِسْمَةٌ مَا عُدِلَ فِيهَا، وَمَا أُرِيدَ
فِيْهَا وَجْهُ اللهِ، فَقُلْتُ: وَاللهِ لأُخْبِرَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى
اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَيتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا قَالَ،
فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ حَتَّى كَانَ كَالصِّرْفِ. ثُمَّ قَالَ: «فَمَنْ
يَعْدِلُ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللهُ وَرَسُولُهُ؟! ثُمَّ قَالَ: يَرْحَمُ
اللهُ مُوسَى، قَدْ أُوْذِيَ بِأَكْثَرَ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ» فَقُلْتُ: لَا
جَرَمَ لَا أَرْفَعُ إلَيه بَعْدَهَا حَدِيْثًا. مُتَّفَقٌ عَلَيهِ [خ 3150،
م 1062].

وَقَوْلُهُ «كَالصِرْفَ» هُوَ بِكَسْرِ الصَّادِ الْمُهْمَلَةِ: وَهُوَ
صِبْغٌ أَحْمَرُ.

1. 47. Ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ҳунайн куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тақсимда баъзи кишиларга кўпроқ бердилар. Ақраъ ибн Ҳобисга юзта туя бердилар. Уяйнага ҳам шунча бердилар. Арабларнинг катталарига ҳам бердилар. Ўша куни тақсимда уларга (бошқалардан) кўпроқ бердилар. Бир киши: «Аллоҳга қасамки, бу тақсимда адолат бўлмади, унда Аллоҳнинг важҳи ирода қилинмади», деди. Шунда мен: «Аллоҳга қасамки, буни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга айтаман», дедим. У зотга келиб, унинг айтган гапини хабар қилдим. Шунда у зотнинг юзлари ўзгариб, қип-қизил бўлиб кетди. Кейин у зот: **«Аллоҳ ва Унинг Расули адолат қилмаса, ким адолат қилар экан?!»** дедилар. Сўнг: **«Аллоҳ Мусони раҳматига олсин, унга бундан ҳам кўп азият берилган, лекин у сабр қилган эди»**, дедилар.

Шундан кейин «У зотга бирорта гапни кўтариб келмайман», деб қўйдим».

Муттафақун алайҳ.

HADIS.ISLOM.UZ

NUBUVVAT MARVARIDLARI